

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱۷ مرداد ۹۱

خطبه‌ی شب ۱۹ رمضان شب قدر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَ مَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ تَنْزَلُ الْمَلَائِكَةُ وَ الرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ.

ما این قرآن را در شب قدر نازل کردیم؛ تو چه دانی که شب قدر چیست؟ شب قدر بهتر از هزار ماه است؛ در آن شب، فرشتگان و روح به فرمان پروردگارشان برای انجام فرمان نازل می‌شوند؛ آن شب تا طلوع صبح همه سلام و درود است.

امیر مؤمنان علی (ع) در مورد این شب چنین می‌فرمایند: تو چه می‌دانی که قدر چیست؟ همان روشنایی است که راه می‌نماید و بشارت می‌دهد که وعده‌ی خداوند حق است.

خواهران و برادران روزه‌دار که طی ۱۸ روز و شب قرائت قرآن کریم و توبه و توسل، در این کوی مقدس حضور یافتید باید خداوند رحمان و رحیم را شاکر باشیم که اولین شب قدر، شب نوزدهم ماه مبارک رمضان را توفیق داد درک کنیم چون همان‌گونه‌ای که خداوند در سوره‌ی قدر، بزرگی و عظمت شب قدر را یادآوری فرموده برای وارد شدن به این ایام، نیاز به پاکی و شفافیت درون است و این مهم ممکن نیست مگر با هجده روز روزه و شب‌ها عبادت و قرائت قرآن که شما ان‌شاءالله موفق به انجام آن شده‌اید و امشب در این شب بزرگ در خانه‌ی امام عصر (عج) سعادت حضور پیدا کرده‌اید پس باید با اخلاص و توبه حداکثر بهره را ببریم.

حال در خلوت و تاریکی شب بیایید با پشیمانی از گناهان سال گذشته توبه کرده و با عشق و ایمان و خشوع درون و با اخلاص با خداوند مهربان صحبت کنیم. بنده این کار را با حرف دلی شروع می‌کنم که اطمینان دارم حرف دل شماست پس چشم‌های ظاهر را ببندید و قلب و روحتان را با آن همراه کنید.

بار الها در این نیمه شب که شب قدرش نامیده‌ای با دلی شکسته و چشمی اشک‌بار، با قلبی نادم و پشیمان و خجل در آستانه‌ی بارگاه با کرامت و کبریایی‌ات ایستاده‌ام. مرا ببین، فهم بنده‌ای که کوله‌بار گناه و معصیت بر پشتش سنگینی کرده است و توان پرواز به ملکوت را از او گرفته ولی امید و چشم‌گدایی بر پیشگاه جود و سخایت دوخته؛ تو را با تمام وجود آلوده‌اش می‌خواند و زبان به عذرخواهی و اعتراف به قصور و کوتاهی گشوده که: بار خدایا شکر و سپاس تو را سزاست که اجازه دادی به من دعا و خواهش از خود را پس بشنو ای شنوای دعا و مناجات بندگان، صدایم را، دعایم را، مدحم را، عذرخواهی‌ام را و اجابت کن دعوتم را تو ای خدای مهربانم؛ چه بسیار گرفتاری‌هایم را رفع کردی، اندوه‌هایم را برطرف نمودی، از لغزش‌هایم درگذشتی، خطاها و زشتی‌هایم را پوشانیدی و به گناهایی که فقط تو بر آنها آگاهی رسوایم نکردی؛ به نادانیم مؤاخذه نکردی، به کفران نعمت، نعمت از من دریغ نفرمودی، به نافرمانی‌ام صبر کردی و از بلا و عذابم درگذشتی. وای بر من وای بر من چه کردم؟ چقدر جسارت کرده و ظلم به خودم کردم! واعجبا با این همه بدی و ناسپاسی باز در پیشگاهت ایستاده‌ام و با تو آغاز سخن کردم. خجلم ولی خدای من، ای خدای مهربان، ای فریادرس بندگان، ای بخشاینده‌ی گناهان، ای پناه دهنده‌ی بی‌پناهان، ای قبول‌کننده‌ی عذر عذرخواهان، ای توبه‌پذیر توبه‌کنندگان، ای مهربان‌ترین مهربانان و ای کریم‌ترین کریمان، تو به من جرئت بخشیدی و در قرآن کریمت به پیامبر خاتم که درود بی‌پایانت بر او و خاندان پاکش باد فرمودی: که به بندگانم آنانی که زیاده روی و اسراف نموده‌اند بگو از رحمت و بخشش من نومید نباشند پس من نیز امید بستم به رحمانیت و کرمیت ولی زبانم قاصر و دلم نادم است پس توسل می‌جویم به درگاهت به وسیله‌ی پیامبر و امامانم و با کلمات ایشان که از دریای علم و یقین و شناخت تو سرچشمه گرفته در این شب بزرگ با تو مناجات می‌کنم و تو را قسم می‌دهم به آبرو و حرمت ایشان نزد خودت مرا مورد لطف قرار دهی و گناهانم را ببخشی.

از پیامبر عظیم‌الشان رحمت للعالمین آغاز می‌کنم که در مناجاتی فرمودند: بار الها پناه آورده‌ام به نور وجه تو که روشنی گرفت بدان آسمان‌ها و زمین و از بین رفت

تاریکی‌ها، از اینکه به ناگهانی عذابم کنی و عاقبتم را به خیر نکنی و نعمتت را از من دریغ گردانی؛ خیال و دلم معتقد است به بزرگواری و بخشندگی‌ات ای بزرگ و ای عظیم، ببخش خطاها و گناهان بزرگم را و روزی کن به من دلی پرهیزگار و پاک و دور از شرک و بیزار از کفر.

بار الها به امیر مؤمنان علی (ع) که امشب، چهره‌اش به خون عشق گلگون شد و زمین و آسمان مخصوصاً مسجد کوفه در غم محروم شدن از مناجات‌های زیبای شبانه‌ی ایشان به سوگ نشست تو را قسم می‌دهیم امشب ما را از درگاهت ناامید برنگردانی.

می‌خواهیم با زبان ایشان از تو طلب مغفرت کنیم که: بار الها ای مولای من، رحم کن بر من چون منم بنده‌ی تو، تویی مولای من، منم ذلیل تویی عزیز، منم گدا تویی کریم، منم حقیر تویی عظیم، منم گنه‌کار تویی بخشنده، منم فانی تویی باقی، منم گمراه تویی راهنما، منم ضعیف تویی توانا، رحم کن به مهربانی‌ات و راضی شو از من به سخاوتت ای صاحب کرامت و احسان و جود و بخشش.

در خاتمه دست یاری برای برآورده شدن دعا و مناجاتمان به سوی صاحب کوی عشق و معرفت، مولا و سرورمان امام عصر و زمان (عج) می‌کشاییم که شب‌های قدرمان با وجود منور و کلام زیبای ایشان پر برکت و نجات بخش شود که فرمایشاتشان همیشه در خود نوید رهایی و سعادت دارد که فرمودند: کیست که در برابر اراده‌ی خالق به خاک در نیفتد و تسلیم امرش نشود؟ جانی عاشق پا بر عرصه‌ی زمین می‌گذارد، زبانش از کام جدا می‌شود: یارب، به جان سوخته از هجرانت ترحم کن؛ آن وقت گوشش ندای پروردگارش را می‌شنود که او را به وصلش مژده می‌دهد؛ دلش گلستانی را ترسیم می‌کند که خزانی را نمی‌شناسد و خود را در قالب عبد، به پروردگارش عرضه می‌کند و می‌گوید: ای پروردگار عالم، به مخلوقات فرمودی: ای بندگان من، از آنچه برایتان فرو فرستادم اطاعت کنید تا رستگار شوید. رستگاری برکتی است که خزانه‌ی آن میراث زمین و آسمان است و شکری خالصانه بر درگاه خالق که خلیفه‌اش را میراث بران این برکت عظیم معرفی فرمود.

بله باید که نجات را در دستورات خداوند و سفارشات چهارده معصوم جستجو کرد تا با عمل به آنها سعادت دنیا و آخرت را کسب کرد.

حال دستمان را که گیرنده‌ی مائده‌های آسمانی است به درگاهش می‌گشاییم و با تضرع اعلام می‌داریم:

اللهم عجل لوليک الفرج

www.rayatolhoda.com